

povolení po zrušení zamítacího usnesení, netřeba rozebírat, protože vymáhající věřitelka usnesení prvního soudu nenapadla, jeho usnesení v té příčině se tudíž stalo nezměnitelným.

Čís. 10460.

Vadium při dražbě lze složit i vkladní knížkou záložny, třebas knížka zní na jméno někoho jiného než podavatele.

Není dražbě na závadu (§ 151 ex. ř.), že se k dražebnímu roku dostavil jen jediný koupěchtivý.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1931, R II 483/30).

Podle dražebních podmínek měl každý podavatel složit jako jistotu (vadium) 4.588 Kč 20 h v hotovosti v československých státních papírech nebo ve vkladních knížkách československých spořitelén neb záložen. K dražebnímu roku dostavila se jako podavatelka Anna M-ová a složila jako vadium vkladní knížku občanské záložny na 5.000 Kč a na jméno Josefa B-a. První soudce Annu M-ovou jako podavatele nepřipustil, poněvadž knížka znějící na jméno Josefa B-a není jejím vlastnictvím, a zrušil podle § 151 ex. ř. vnucenou dražbu nemovitosti, ježto nebylo učiněno podání. Rekursní soud zrušil napadené usnesení, vrátil věc prvému soudu a uložil mu, by v exekučním řízení pokračoval a, čeho třeba, nařídil. Důvody: Prvý soud neprávem nepřipustil Annu M-ovou jako podavatelku. Podle § 10 zák. ze dne 14. dubna 1920 čís. 302 sb. z. a n. znějí sice knížky, které spořitelny vydávají na vklady, na určité jméno vkladatelem udané, mají však povahu papírů majiteli svědčících, takže každý, kdo takovou knížku předloží, jest pokládán i bez průkazu totožnosti za řádného držitele a má mu býti vyplacena žádaná částka. Podle tohoto zákonného ustanovení představuje tedy vkladní knížka pohledávku, která z ní plyne, a důsledkem toho může disponovati s pohledávkou jen ten, kdo se držbou knížky vykáže jako její řádný držitel. Byla-li tedy Anna M-ová jako řádná držitelka knížky oprávněna s pohledávkou disponovati, měla také právo tuto knížku jako vadium složit, a nebyl první soudce oprávněn, přijetí této knížky jako vadium odepřít z důvodu, že knížka není vlastnictvím podavatelky a že nezní na její jméno, ano nebylo ani tvrzeno, že vkladní knížka byla vinkulována, nebo obsahovala nějaké omezení. Podle § 149 třetí odstavec ex. ř. ručí každá věc, která jest u soudu uschována jako jistota složená nejvyšším podatelem, od času svého odevzdání jako zástava za všechny nároky, které z dražby vzniknou proti nejvyššímu podateli. Tuto jistotu poskytuje vkladní knížka Annou M-ovou předložená a nesmělo býti dražební řízení zrušeno z důvodu, že nebylo podání.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu povinné strany.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze přiznati oprávněnost. Stěžovatel se odkazuje na správné důvody napadeného usnesení, jež nevyvrátil. K vývodům dovolacího rekursu se podotýká toto: Na základě úřední zprávy soudu první stolice ze dne 11. října 1930, kterou bylo podáno vysvětlení vyžádané rekursním soudem podle § 526 první odstavec c. ř. s. a § 78 ex. ř., zjistil rekursní soud, že první soudce nepřipustil při dražebním roku Annu M-ovou jako podavatelku jen z důvodu, že vkladní knížka občanské záložny, kterou Anna M-ová předložila jako vadium, není jejím vlastnictvím. Touto úřední zprávou byl nejasný zápis v protokolu o dražebním roku ze dne 10. července 1930 náležitě vysvětlen. Jest proto bezdůvodnou výtku stěžovatelova, že zjištění rekursního soudu odporuje spisům a že rozhodným jest jen zápis o dražebním roku. Stěžovatelův názor, že dražební řízení musí býti zrušeno, hlásí-li se jen jeden koupěchtivý, nemá opory v zákoně, neboť podle § 151 ex. ř. jest dražební řízení zrušiti, nebylo-li nabídnuto nejmenší podání nebo nepřijde-li ke dražebnímu roku žádný kupec.

Čís. 10461.

Znamení zmocnitelovy ruky na procesní plné moci musí vyhovovati předpisu § 886 obč. zák.

(Rozh. ze dne 22. ledna 1931, Rv II 875/30/1).

Nejvyšší soud vrátil spisy s tímto příkazem: Procesní plná moc právního zástupce žalobkyně ze dne 4. prosince 1929 nevyhovuje předpisu § 886 obč. zák., který vyžaduje, by znamení ruky bylo připojeno před dvěma svědky, z nichž jeden podpíše jméno strany, neb, by znamení ruky bylo soudně nebo notářsky ověřeno. Tato formální vada budiž napravena ve lhůtě, kterou určí soud první stolice.

Čís. 10462.

Ustanovení § 12 (2) vyr. řádu, nanejvýš i druhá věta tohoto paragrafu se vztahuje jen na oddělná práva, která podle § 12 (1) vyr. ř. zanikají, avšak obživnou, bude-li vyrovnací řízení zastaveno.

V případech, kde oddělné právo, jehož bylo nabyto exekucí uhrožovací nebo zajišťovací, zahájením vyrovnacího řízení nezaniklo, není vzhledem k ustanovení § 11 (1) vyr. ř. vymáhajícímu věřiteli nijak bráněno v tom, by do roka, co bylo zabavení vykonáno, neučinil návrh na povolení prodeje pokud se týče, by nepokračoval řádně v prodejovém řízení. V těchto případech není po dobu vyrovnacího řízení stavěna lhůta § 256, druhý odstavec, ex. ř.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1931, R I 1038/30).